

[Korsgaard.]

bort fra at indkomstbeskatte Fortjenester af denne Art. Naturligvis kan det ikke nægtes, at Udtrykket „i ganske særlig Grad“ gør det sandsynligt, at man ikke saa overmaade ofte vil benytte Regelen, men ikke desto mindre findes den dog og er naturligvis, om end i ringe Grad, en Imødekommen af det Ønske, at Fortjenester af denne Art ikke skal beskattes. Det kunde imidlertid være ønskeligt at faa en Udtalelse af den højtærede Finansminister om, i hvilke Tilfælde han principielt mener at det vilde være rimeligt at gaa med til en Lempelse.

Nu er der vel dem, der har frygtet, maaske med Urette, at den højtærede Finansminister i Virkeligheden har sigtet efter selv i normale Tider at beskatte saadanne Indkomster. Vi ved alle, og jeg mener i hvert Fald at turde garantere for, at den højtærede Finansminister er saa nogenlunde umættelig med Hensyn til, hvad han mener at kunne forsvare at beskatte, men her har altsaa allerede paa et tidligere Tidspunkt den højtærede Minister givet Udtryk for, at det var ikke hans Ønske, og jeg hilser med Tilfredshed, at Udvalget giver Tilslutning til den Tankegang, at det ikke skal være en Regel. Man ved jo aldrig, hvor længe en Minister sidder, man ved strengt taget heller ikke, hvor længe denne Rigsdag sidder, men det er dog i hvert Fald for mig at se mere betryggende, at man i en Betænkning Form har givet Udtryk for den Opfattelse, at man under normale Forhold ikke vil beskatte denne Avance, end hvis man kun i Rigsdagsreferater kunde læse et eller andet Sted, at Ministeren havde udtalt sig saadan.

Før jeg med nogle faa Ord gaar ind paa at nævne de Betragtninger, man med Rimelighed kan gøre gældende angaaende Berettigelsen af § 4, vil jeg paa Baggrund af denne Regel sige, at jeg vilde finde det urimeligt, om Indtægter af denne Art i givet Fald kunde blive merindkomstbeskattet. Jeg véd vel, at dette Spørgsmaal hører hjemme under den anden Lov, men det har dog en vis Forbindelse med Tilfældet her, og jeg har nævnt det i Udvalget. Paa et vist Tidspunkt troede jeg, at den højtærede Minister var velvilligt indstillet over for dette Spørgsmaal, i anden Omgang forekom Velviljen mig noget begrænset. Jeg haaber imidlertid, at det til sin Tid skal vise sig, at Velviljen vender tilbage.

Men saa er der altsaa Hovedproblemet, om det er rigtigt at beskatte Fortjenester af den Art, der her er nævnt, og der maa man

da først og fremmest stille sig selv det Spørgsmaal: Hvad vil man opnaa ved paa dette Omraade at lave gamle Lovbestemmelser om, Lovbestemmelser, som man altsaa siger at man vil vende tilbage til, naar Tiden er blevet mere rolig, om jeg saa maa sige? Der kan her være Tale om forskellige Hensyn. Der kan være Spørgsmaal om, at man gennem disse Bestemmelser tilstræber at skaffe en større Indtægt for de offentlige Kasser. Dette Moment har, saa vidt jeg ved, ikke tidligere været fremme her i Salen i nogen synderlig Grad, men saa meget maa man vel have Lov til at røbe fra Udvalgsforhandlingerne, at i Udtalelser fra den højtærede Finansminister kom det meget stærkt frem, at det var urimeligt, at Folk, hvis Aktier steg i en Periode som denne, ikke, hvis de solgte, ogsaa skulde betale klækkeligt til det offentlige. Det er naturligvis en Betragtning, Penge er Penge, men jeg mener ikke, det er en rigtig Betragtning, idet andre Momenter vejer stærkere til den modsatte Side.

Som Begrundelse for at indføre Bestemmelsen er det ogsaa blevet nævnt, og det offentligt, at man herigennem vil skabe mere Ro om de Forretninger, der gøres paa Børsen. Der er foretaget forskellige Henvendelser til Udvalget — i Modstrid med Sædvane, kan jeg vel næsten sige, er disse Henvendelser ikke optrykt i Betænkningen. Der er bl. a. sket Henvendelse fra Vekselererne, som jeg synes sagligt begrunder, at det, der her sker, har nok skabt en ringe Omsætning — og det kan man ogsaa godt kalde en Form for Ro —, men til Gengæld er det de paagældendes Mening — en Mening, der i øvrigt støttes ogsaa af den Henvendelse, som er foretaget til den højtærede Finansminister fra Erhvervenes Skatteudvalg —, at det ringe Materiale, som kommer frem, bidrager til at drive Kurserne op i Højder, hvor de ellers ikke vilde have ligget.

Af de statistiske Oplysninger, der er givet i Henvendelsen fra Vekselererne, fremgaar det, at Omsætningen paa Børsen i Aktier i det sidste Aar har været væsentlig mindre end selv i Fredsaar, og naar man nu erindreren den store Pengerigelighed, der er — og det er til en vis Grad som Følge deraf, at Kurserne er kommet meget højt op —, kan man naturligvis ikke benægte, at der er skabt Ro ved de Bestemmelser, der her er truffet. Men er det en samfundsmæssig Interesse gennem Foranstaltninger af denne Art at bidrage til — hvad man i hvert Fald efter min Mening gør — at drive Aktierne op i en Værdi, som de egentlig